

SOLITUD

Em Am Em
De pujada sembla que el viatge és com un ofec que l'atura
Em Am Em
un farcell de dubte és l'obac pressentiment de l'ermitana
Em Am
un Sant boterut
G
l'escruta
Em Am G
mentre li neteja les entranyes
Em
el pastor és l'oasi
Am G
destí que té en l'ànima un diable

Em F
Sóc el cel i els núvols volen terra,
deixo la solitud, desvetlla

Solitud, solitud, solitud, solitud

Em Am G Em
Les baixes pressions ressonen al vell mig del cor de la ignorància
Em Am G Em
La passió és la branca il·lusòria .que neix al parc de l' abisme
Em Am G Em
L'amor espera el senyal definitiu al peu de l'hora baixa
Em Am G Em
L'aventura inicia el descens prenyada de brutícia

Em F
Era el cel i vaig tastar aquells núvols Solitud, solitud, solitud
Sota el nou pas, el meu signe

Solitud, solitud, solitud, solitud